

- Kantaja väittää, ettei yrityskeskittymiä koskevaa oikeuskäytäntöä voida soveltaa analogisesti myöskään tältä osin. Se katsoo, että vaikka näissä asioissa on ymmärrettävää säilyttää arkaluonteisten asioiden luonne komission päätöksen tekemisen jälkeen, näin ei ole nyt käsiteltävässä asiassa, jossa kyse on yhdestä ainoasta lainasta, jonka myöntämisedellytysten komissio katsoo olevan ristiriidassa EUT-sopimuksen kanssa.
- 3) Kolmas kanneperuste, johon kantaja vetoaa toissijaisesti ja joka perustuu siihen, että vaikka oletettaisiin, että komission esittämät luottamuksellisuusperusteet olisivat tässä konkreettisessa tapauksessa perusteltuja, on olemassa sellainen ylivoimainen yleinen etu, joka oikeuttaa pyynnön kohteen olevien asiakirjojen sisältämien tietojen ilmaisemiseen ja joka konkreettisesti koostuu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettujen puolustautumisoikeuksien asianmukaisen käyttämisen takaamisesta.
- 4) Neljäs kanneperuste, johon kantaja myöskin vetoaa toissijaisesti ja joka perustuu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska komissiolla on viime kädessä velvollisuus myöntää oikeus tutustua vähintään osaan niistä tiedoista, joita pyyntö koskee.

Kanne 28.2.2017 – Scor v. komissio

(Asia T-135/17)

(2017/C 144/69)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Scor SE (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat N. Baverez, N. Autet, M. Béas ja G. Marson)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa valtiontuesta SA.37649 (2013/CP); SA.45860 (2016/PN); SA.45860 (2016/N) – Ranska 26.9.2016 tehdyn päätöksen C(2016) 5995 final kohdan "(i) Caisse Centrale de Réassurance (CCR) myönnetty rajaton vakuus luonnonkatastrofiriskien jälleenvakuuttamisen Ranskassa"
- velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisessa päätöksessä nojaututaan virheelliseen oikeusperustaan Caisse Centrale de Réassurance myönnetyn vakuuden soveltuvuuden arvioimiseksi.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat useilta osin puutteelliset.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohtaa on rikottu. Kyseinen kanneperuste jakautuu kahteen osaan:
 - ensimmäinen osa, joka koskee oikeasuhteisuuden arvioinnissa tehtyjä oikeudellisia virheitä
 - toinen osa, joka koskee vakuuden suhteettomuutta.
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan menettelyllisiä oikeuksia on loukattu.